

РЕШЕНИЕ

№ 3631

гр. София, 04.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11204** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. Т. М. с постоянен адрес –гр. С., ул. “А. Г” № 112, ет.02 чрез адв. Т. Р. с посочен адрес за призоваване и връчване на съобщения – [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-192/27.08.2024г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, с което е отхвърлена жалба вх.№ 1012-21-864/12.08.2024 г. на С. Т. М. срещу Разпореждане № [ЕГН]/50/ от 02.07.2024 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване като неоснователна.

В жалбата се твърди, че обжалвания акт е незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалния закон и несъответстващ с целта на закона. Излагат се аргументи, че неправилно с оспорения акт е прието, че С. М. има придобит осигурителен стаж в размер на 04 години, 10 месеца и 05 дни към датата на своето инвалидизиране и с това не е изпълнил изискването на разпоредбата на чл.71 ал.1 т.4 от КСО да има придобит осигурителен стаж в размер на не по-малко от 5 години. Твърди се, че по данни от Регистъра на осигурените лица, жалбоподателят има общ осигурителен стаж в размер на 06 години, 1 месец и 8 дни, с което отговаря на всички изисквания за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Р., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. С жалбата не се претендират разноски.

Ответникът– Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител

юрк. К. П. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска прокуратура –редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

От фактическа страна:

Жалбоподателят С. Т. М. е подал заявление вх.№2112-21- 2Ю9/12.04.2024 г. по описа на ТП на НОИ С. –град, с което е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Към заявлението си е приложил ЕР на ТЕЛК № 90496/08.03.2024 г. С ЕР на ТЕЛК № 90496/08.03.2024г. органите на медицинската експертиза са дали оценка на работоспособността на С. Т. М. - 58.00 % трайно намалена работоспособност /ТНР/ с дата на инвалидизиране 08.03.2024г. и срок на определения процент ТНР - 01.03.2027г.

При преценка правото на пенсия по заявление вх. № 2112-21-2109/12.04.2024г. на жалбоподателя по данни в Регистъра на осигурените лица /РОЛ/ на НОИ е зачетен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране в размер на 04 години, 10 месеца и 05 дни.

В тази връзка е изискана проверка за потвърждаване на осигурителния стаж и осигурителния доход на С. Т. М. като самоосигуряващо се лице за периода 20.12.2021 г.- 07.03.2024 г. Резултатите от извършената проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „Слемани 2021 „ ЕООД са обективирани в издадена служебна бележка № 21102-21-1292# 2 от 10.05.2024 г. за осигурителен стаж/доход на самоосигуряващо се лице за периода 20.12.2021 г. -29.02.2024 г. и Констативен протокол № КП-5-21-01590017/13.05.2024г., съгласно който при извършена проверка в регистър „Приходи“ е установено, че за лицето няма данни за внесени осигурителни вноски за м.03.2024 г.

Съгласно §1, т.3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО самоосигуряващите се лица и лицата по чл.4а, ал.1 се смятат за осигурени лица за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

Длъжностното лице по „ПО“ въз основа на посочената разпоредба е преценило, че няма основание за зачитане на осигурителен стаж на С. Т. М. за периода 01.03.2024-07.03.2024 г., поради невнесени дължими осигурителни вноски.

С разпореждане № [ЕГН]/50/ от 02.07.2024г., длъжностното лице по пенсионно осигуряване е постановило отказ за отпускане на С. Т. М. на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на основание чл. 74, ал.1, т.4 от КСО, тъй като не отговаря на законовата предпоставка за наличие на 5 години.

Разпореждането е обжалвано от С. М. по административен ред пред Директора на ТП на НОИ –С. град с жалба от 12.08.2024г. адресирана до Директор на ТП на НОИ С., заведена в ТП на НОИ С. град с вх.№1012-21-864 от 12.08.2024 г.

По образуваното по реда на чл.117 от КСО производство Директора на ТП на НОИ С.-град се е произнася с Решение №2153-21-192 от 27.08.2024г, с което на основание чл.117, ал.3 от КСО оставя без уважение жалбата на С. М. срещу цитираното разпореждане.

В решението органът е приел, че не са установени пропуски и нарушения от длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“, като стажът на жалбоподателя правилно е изчислен съобразявайки разпоредбата на чл.4 ал.1 т.1 -4 и 6 от КСО

В съдебното производство е приета административната преписка.Приети са и представени от процесуалния представител на жалбоподателя разписки за извършени плащания от жалбоподателя към социалноосигурителни фондове на НОИ и НЗОК, както и справка от НОИ по отношение на посочения в нея осигурителен стаж на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение № 2153-21-192/27.08.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град и потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН]/50 от 02.07.2024 г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване – Н. Ц., са издадени от материално и териториално компетентни органи съгласно разпоредбите на КСО и представена по делото Заповед № 1015-21-67/01.03. 2021 г. на директора на ТП на НОИ –С. град, с която Н. Д. Ц. – началник на сектор „Отпускане на пенсии-втори“ е определена за длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионно осигуряване по смисъла на чл.98 ал.1 т.1 и ал.2 и чл.99 ал.1 от КСО.

Спазени са законовите изисквания на чл.59 ал.2 от АПК за форма на акта, като същият съдържа фактически и правни основания, изложени са подробни мотиви.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение съответствието на оспорения акт с материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 71 във вр. с чл. 72 от КСО лицата имат право на пенсия за инвалидност, когато са загубили напълно или частично работоспособността си завинаги или за продължително време, като пенсия за инвалидност се определя на лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане.

Правото за пенсия за инвалидност поради общо заболяване като вид инвалидна пенсия е регламентирано в чл. 74 от КСО, съгласно който, ал. 1 осигурените придобиват право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, ако са загубили работоспособността си и имат осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането, а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа - до датата на заявлението по чл. 94, както следва: 1. до 20-годишна възраст и за слепите по рождение и на ослепелите преди постъпването им на работа - независимо от продължителността на осигурителния стаж; 2. до 25-годишна възраст - една година; 3. до 30-годишна възраст - 3 години; 4. над 30-годишна възраст - 5 години.

Цитираните разпоредби са императивни и установяват две задължителни

предпоставки, които следва да са налице кумулативно, за да бъде отпусната на едно лице пенсия за инвалидност поради общо заболяване, а именно: трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто, определена с ЕР на ТЕЛК и осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизиране - 5 години, с оглед на обстоятелството, че към датата на инвалидизирането си – 08.03.2024 г. жалбоподателят е бил на възраст над 30 години. / 46 години 10 месеца и 05 дни/

От събраните в хода на административното производство доказателства безспорно е установено, че на жалбоподателя с Експертно решение № 90496/48/08.03.2024 г. на ТЕЛК е определен процент трайно намалена работоспособност - 58 %. Решението е със срок на валидност до 01.03.2027 г., поради което към датата на подаване на заявлението му за отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване - 01.03.2027 г., по отношение на жалбоподателя е била налице първата от посочените по-горе предпоставки – трайно намалена работоспособност над 50 %, определена с експертно решение на ТЕЛК.

Спорен по делото е въпросът налице ли е била втората предпоставка за отпускане на исканата пенсия за инвалидност поради общо заболяване, а именно жалбоподателят да има осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането в размер на 5 години.

Към датата на инвалидизиране - 08.03.2024 г. на жалбоподателя е зачетен осигурителен стаж, въз основа на представената служебна бележка с изх.№ 21102-21-1292#2/10.05.2024 г., издадена от директора на Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на НОИ –С. град, както следва:

-26.05.2016-08.03.2017 г. - 00 г. 04 м. 21 дни - на непълно работно време - 4 часа. при осигурител „Грийн фуудс“ ЕООД;

-01.11.2018-30.11.2019 г. - 00 г. 06 м. 15 дни - на непълно работно време - 4 часа при осигурител "Принц 2012" ЕООД;

-01.12.2019-31.03.2021 г. - 01 г. 04 м. 00 дни - при осигурител „Принц 2012“ ЕООД;

-19.04.2021-31.05.2021 г.-00г.01 м. 12 дни - при осигурител „Дари стаил" ООД;

-17.08.2021-22.11.2021 г. - 00 г. 03 м. 06 дни - при осигурител „Тайгрес 71“ ЕООД;

-20.12.2021-29.02.2024 г. - 02 г. 02 мес. 11 дни - като самоосигуряващо се лице - „Слемани 2021“ ЕООД

Общата продължителност на стажа на жалбоподателя е 4 години, 10 месеца и 05 дни.

В хода на административното производство е извършена задълбочена проверка на осигурителния стаж на жалбоподателя, с оглед факта, че същият е самоосигуряващо се лице. Представен е Констативен протокол № KB-5-21-01590017/13.05.2024 г., според който за С. Т. М. са подадени данни по реда на чл.5 ал.4 КСО като самоосигуряващо се лице чрез „Слемани 2021“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], считано от 20.12.2021 г., няма данни за прекъсване или прекратяване на осигуряването. В регистър „Приход“ на НОИ е установено, че за м.03.2024 г. няма данни за внесени осигурителни вноски.

Видно от представените в съдебното производство писмени доказателства /лист 44, 45 / разписки за извършени плащания към социалноосигурителните фондове на НОИ и към НЗОК/, плащания са наредени от жалбоподателя на 23.05.2024 г. , но посочения период м.03. 2024 г. не оказва влияние върху правото на пенсия за инвалидност, тъй като административният орган е отчел факта, че осигурителният стаж от 5 години, следва да е придобит преди датата на инвалидизиране.

Съгласно чл.38, ал.3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният

стаж на лицата по чл.4 ал.1, т.1-4, 6 и 7 от КСО за времето след 31 декември 2002 г., а за лицата по чл. 4. Ал.1 т.8 за времето след 27 декември 2003 г. се зачита и изчислява както следва:

1. За един ден осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал. 1. т. 1 - 4 и 6 са отработили пълното законоустановено за тях работно време за деня и за това време са внесени или са дължими осигурителните вноски върху възнаграждението им, а за работниците и служителите - върху не по-малко от минималния осигурителен доход на съответната професия по икономическа дейност;
2. осигурителният стаж на лицата по т. 1. които са работили при непълно работно време и са били осигурени върху не по-малко от минималния осигурителен доход та професията по икономическа дейност за съответната продължителност на работното време, се изчислява, като сборът от отработените часове се раздели на установената с нормативен акт продължителност на работното време.

Неоснователни са доводите, изложени от процесуалния представител на жалбоподателя, че при извършена справка в ел. регистър –електронен калкулатор на осигурени лица в НОИ чрез ПИК код, стажът на жалбоподателя е посочен в размер на 5 години , 1 месец и 7 дни. Така посоченият в справката стаж е прогнозен стаж и представената справка представлява прогнозно съотношение на години, стаж и евентуално размер на пенсия, но не осигурява действителния придобит осигурителен стаж от лицето.

Едновременно с това не са ангажирани други писмени доказателства от страна на жалбоподателя в подкрепа на твърденията му, че размерът на осигурителния стаж на жалбоподателя е 5 години и този осигурителен стаж е придобит преди датата на инвалидизиране.

Предвид това, законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че С. Т. М. не отговаря на изискванията на чл.74 ал.1 т.4 от КСО, за придобит осигурителен стаж до датата на инвалидизиране – 5 години, поради което му е отказано да му бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

От всичко изложено дотук се налага изводът, че оспореното решение е законосъобразно, а жалбата – неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Съобразно изхода от спора съдът следва да уважи своевременно направеното от ответната страна искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да заплати на НОИ сумата от 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – С. – град, Трето отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Т. М. срещу Решение № 2153-21-192/27.08.2024г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, с което е отхвърлена жалба вх.№ 1012-21-864/12.08.2024 г. на С. Т. М. срещу Разпореждане № [ЕГН]/50/ от 02.07.2024 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване като неоснователна.

ОСЪЖДА С. Т. М. ЕГН [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 100 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: